

Arrest

nr. 151 551 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 24 maart 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat H. DE PONTHERE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn van Armeense origine, afkomstig uit de stad Znamenka, gelegen in de Kirovograd Oblast, Oekraïne. U bent geboren in Kirovobad in de Azerbeidzjaanse SSR en verhuisde in 1988 naar de Oekraïense SSR. U bent gehuwd met I. T. (...) (OV (...)). Uw echtgenote verliet eind 2010 Oekraïne omwille van de problemen die ze had gekend met haar toenmalige werkgever, die tevens de toenmalige burgemeester was van Znamenka. U bleef evenwel in Znamenka wonen omdat u zelf geen problemen kende. Op 5 september 2014 kwamen twee officieren naar uw woning en overhandigden u een oproepingsbrief. U diende zich op 15 september aan te melden bij het

militair commissariaat in het kader van de mobilisatie voor een medische keuring. Indien u geschikt zou worden bevonden, zou u dezelfde dag nog ingelijfd worden. De dag dat u de convocatie ontving, ging u naar de politie. U ging er klagen over het feit dat u opgeroepen was door het leger en dat men u had laten verstaan dat u onder dwang meegenomen zou worden indien u niet vrijwillig zou ingaan op de convocatie. De politie wilde uw klacht evenwel niet aannemen. Nadat u bij de politie was geweest, belde u naar de vader van de ex-vriendin van uw zoon, Y. N. (...). U wist dat hij geregeld naar het buitenland ging en vroeg hem of hij u kon meenemen. Hij vroeg u om naar zijn huis te komen in Novomirgorod, wat u deed op 5 of 6 september. Hij zei dat hij u naar uw vrouw – die eind 2010 in België asiel had aangevraagd en er sindsdien steeds had verbleven – kon brengen maar dat dit enige tijd kon duren. U verbleef bij hem in afwachting van uw vertrek. Uiteindelijk vertrokken jullie op 4 november uit Novomirgorod. U werd clandestien aan boord van een vrachtwagen naar België gebracht, waar aankwam op 6 november 2014 en dezelfde dag nog asiel aanvraag. Na uw aankomst in België werd er nog een tweede convocatie naar uw adres gestuurd.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw intern paspoort, geboortakte, rijbewijs, huwelijksakte, militair boekje, twee getuigschriften van uw middelbare opleiding, twee convocaties van het militair commissariaat, een internetartikel van 'De Volkskrant' d.d.19/01/2015 en een medisch attest d.d.14/01/2015 op naam van uw vrouw.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u Oekraïne hebt verlaten nadat u opgeroepen werd door het militair commissariaat om u, in het kader van de mobilisatie naar aanleiding van het gewapend conflict in Oost-Oekraïne, aan te melden voor een medische keuring voorafgaand aan de effectieve inlijving. U weigerde hierop in te gaan omdat u niet wilt deelnemen aan dit conflict. (CGVS d.d.22/01/2015, p.10-11) Daarnaast vreest u om gedood te worden bij gevechtshandelingen. (CGVS, p.15, 18)

Wat betreft uw vrees om als reservist te worden gemobiliseerd, dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Als reden voor uw weigering om ingezet te worden als reservist in het huidige conflict in Oost-Oekraïne gaf u twee redenen op, met name dat u niet gedood wilt worden en dat u niet wil doden. (CGVS, p. 15)

Wat betreft het feit dat u geen andere mensen wilt doden, stelde u, gevraagd naar de achterliggende motieven hiervoor, dat u “nog geen vlieg kwaad gedaan hebt”, dat u zich niet kan inbeelden dat u iemand zou moeten doden, dat u niemand zou kunnen doden en dat uw vader veel over de Tweede Wereldoorlog heeft verteld toen u klein was. (CGVS, p.15) Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren.

Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw antwoord toen u een eerste maal gevraagd werd waarom u niet wilde gaan vechten in Oost-Oekraïne. Aanvankelijk luidde uw antwoord enkel dat u “dat niet kan”. Gevraagd waarom u niet kon gaan vechten, stelde u dan weer dat u dat nooit had geleerd en dat u “er niet zo veel zin in hebt”. Pas nadat u geconfronteerd was met het feit dat u uw legerdienst had gedaan, dewelke (onder andere) als doel heeft om burgers een basisopleiding te geven in gevechtstechnieken opdat zij later als reservist zouden kunnen worden ingezet indien nodig, stelde u dat u geen mensen

wilde doden. (CGVS, p.13) Het feit dat u bij uw aanvankelijke antwoord niet eens in algemene termen verwees naar het feit dat u niemand wilt doden, doet reeds ernstige vraagtekens rijzen bij de oprechtheid van uw verklaarde gewetensproblemen.

Voorts antwoordde u op de vraag naar de dieperliggende grondslag voor uw overtuiging dat u geen mensen zou kunnen doden (in gevechtssituaties), dat u over deze materie nooit echt diep hebt nagedacht. U verwees wel naar de verhalen die uw vader u vertelde over de oorlog toen u nog kind was en stelde dat u sindsdien deze overtuiging aangaande het doden van mensen had gehad. (CGVS, p.19) Het feit dat u nooit diep hebt nagedacht over deze materie getuigt bezwaarlijk van oprechte, diepgewortelde gewetensbezwaren. Van een persoon die werkelijk dergelijke gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld, kan immers verwacht worden dat hij een dieper ontwikkelde visie zou hebben hierop, die tot stand gekomen is door ernstige reflectie. Tevens verklaarde u over uw militaire dienstplicht – die u vervulde bij een tankeenheid – niet enkel dat iedereen verplicht was om deze te doen maar ook dat u dit wilde. (CGVS, p.18) Het feit dat u uw legerdienst wilde doen valt bezwaarlijk te rijmen met uw verklaring als zou uw verzet tegen het doden van mensen ontstaan zijn in uw kindertijd en ingegeven zijn door de verhalen van uw vader. Deze welwillende houding tegenover de legerdienst, tijdens dewelke men gevechtstechnieken leert die bedoeld zijn om vijanden uit te schakelen, staat in schril contrast met uw verklaring als zou u reeds op jonge leeftijd overtuigd zijn geraakt van het feit dat u geen mensen kon of wilde doden (in oorlogssituaties). Deze vaststelling ondermijnt verder de oprechte en diepgewortelde aard van de door u verklaarde gewetensproblemen. Deze vaststelling wordt bovendien verder onderbouwd door uw antwoord op de vraag wat u vond van het feit dat u bij een tankeenheid, met andere woorden een gevechtseenheid, diende. Hoewel u verklaarde dat u geen keuze had, voegde u er aan toe dat het u goed uitkwam omdat u voor uw legerdienst geen werk had gehad en u zo de gelegenheid kreeg om iets te leren. (CGVS, p.19) Ook deze houding valt bezwaarlijk te rijmen met een morele overtuiging die u al van jongs af aan zou hebben gehad en die het doden van mensen, zelfs in oorlogssituaties, niet toelaat.

Bijgevolg kan er niet besloten worden dat de door u gegeven redenen om geen gevolg te geven aan een eventuele oproeping door het leger in het kader van een mobilisatie oprecht zijn en dermate diepgeworteld dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard zijn dat ze een onoverkomelijk obstakel vormen om gevolg te geven aan een eventuele oproeping. Er kan in deze dan ook geen gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.

Wat betreft uw vrees om zelf gedood te worden dient opgemerkt dat dit een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of reservist en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees om in geval van dienstweigering in de gevangenis omwille van uw Armeense origine slechter behandeld te worden en aangevallen te worden, dient opgemerkt dat deze vrees hypothetisch is en op weinig of geen concrete elementen is gestoeld. Zo weet u niet of u effectief in de gevangenis zou terecht komen in geval u uw mobilisatie negeert, en evenmin heeft u zich hierover geïnformeerd (CGVS, p.17). Wat betreft de concrete vrees van discriminatie en fysiek geweld omwille van uw origine, blijkt dat u zich baseert op verhalen van kennissen die op hun beurt ook slechts verhalen hebben gehoord. U heeft hierover niet verder gevraagd (CGVS, p.16-17). Dergelijke vage aanwijzingen en vermoedens zijn echter onvoldoende om een gegronde vrees in uw hoofde aangaande de concrete gevangenisomstandigheden vast te stellen.

U beweerde voorts nog dat u geen woning meer hebt in Oekraïne. (CGVS, p.23) Hier dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote stelde dat u deze woning in ruil hebt gegeven voor uw reis naar België. (T. I. (...)) – CGVS, p.12) Dit is een probleem van louter socio-economische aard zijn hetgeen niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en loopt op zich niet op tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel

is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kirovograd Oblast, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, vermogen niet om de bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw intern paspoort, geboortakte, rijbewijs en huwelijksakte bevatten louter gegevens betreffende uw identiteit die door mij niet in twijfel getrokken worden. Dit geldt tevens voor uw militair boekje, dat verder ook aantoont dat u uw militaire dienstplicht hebt gedaan. De getuigschriften van uw middelbare opleiding tonen enkel uw scholing aan. De convocaties van het militair commissariaat wijzen erop dat u in de kader van de mobilisatie werd opgeroepen door het leger. Dit wordt door mij niet betwist. Deze documenten volstaan evenwel niet om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het internetartikel van 'De Volkskrant' d.d.19/01/2015 handelt over de strijd om de luchthaven van Donetsk en confrontaties tussen regeringstroepen en rebellen elders in Oost-Oekraïne. Het bevat echter geen elementen die een ander licht werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in uw streek van herkomst of van de door u verklaarde vrees voor om gemobiliseerd te worden. Het medisch attest d.d.14/01/2015 staat op naam van uw vrouw en werd tevens door haar neergelegd in het kader van haar eigen asielprocedure. Het bevat geen informatie aangaande uw persoonlijke asielrelaas.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote, die zich voor haar aanvraag op andere motieven baseert, door mij eveneens een weigeringsbeslissing genomen werd. Deze beslissing luidt als volgt :

"Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en uw antwoorden op de aan u toegestuurde schriftelijke vragenlijst, dewelke ontvangen werden op 25/10/2012, (hierna 'schriftelijke verklaring') blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u problemen zou hebben gekend nadat de zaak waar u werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovksy, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste u van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van u eiste. (CGVS d.d.07/01/2015, p.14-15) Deze problemen zouden volgens u evenwel niet langer actueel zijn. (CGVS, p.13) Bij een eventuele terugkeer naar Oekraïne vreest u heden het gebrek aan gespecialiseerde medische zorg voor de chronische aandoening die u hebt, het conflict dat woedt in het oosten van Oekraïne en de socio-economische omstandigheden (pensioenen en lonen zouden niet uitbetaald worden) die er het gevolg van zijn. (CGVS, p.11)

Wat betreft het gebrek aan medische zorg kan op basis van uw verklaringen niet gesproken worden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Nergens blijkt immers uit dat er in casu sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Gevraagd naar de reden waarom u de nodige medische verzorging niet zou kunnen krijgen, verwees u naar de gevolgen van het militair conflict - een gebrek aan medicatie en bestaansmiddelen -, het feit dat er betaald moet worden voor behandelingen en het feit dat de behandelingen die u nodig hebt nooit beschikbaar zijn geweest in Znamenka en/of in heel Oekraïne. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen algemeen van aard zijn, en het gevolg van het huidige gewapend conflict zijn (in het geval van het gebrek aan medicatie en

bestaansmiddelen) of altijd al hebben bestaan (in het geval van de betalende zorg en beschikbaarheid van de behandelingen die u nodig hebt). (CGVS, p.11-12) Dergelijke problemen die louter van algemene aard zijn, kunnen niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De twee medische attesten afkomstig van artsen in het centraal districtsziekenhuis van Znamenka, wijzigen niets aan deze beoordeling. Het attest d.d.08/09/2014 stelt enkel dat er naar aanleiding van de militaire situatie geen behandeling wordt verstrekt of medicatie wordt verdeeld. Ook dit wijst enkel op algemene problemen bij de verstrekking van medische zorg omwille van het conflict. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat het attest zeer weinig gedetailleerd is en nalaat om aan te geven welke behandelingen en medicatie niet meer verschaft worden, noch waar de beschreven situatie heerst. Dit laatste geldt tevens voor het attest d.d.01/04/2013, waarin gesteld wordt dat er geen apparaat en specialist-masseur voor lymfendeflatie aanwezig zijn, en het attest d.d.14/01/2015 waarin gesteld wordt dat ziekenhuizen sluiten; er een tekort is aan medicijnen en medische middelen; en er geen gespecialiseerde masseurs zijn (T. O. (...) – CGVS, p.6). Ook deze attesten beschrijven bovendien louter een algemene situatie en tonen geenszins aan dat uw leven of fysieke integriteit intentioneel in gevaar zouden worden gebracht.

Daar de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de slechte socio-economische omstandigheden in Oekraïne waar u naar verwees – lonen en pensioenen die niet betaald worden, (eventuele) te lage voordelen voor mensen die geen werk hebben (CGVS, p.11, 13) – dient vooreerst te worden herhaald dat het hier blijkens uw verklaringen algemeen verspreide problemen betreft, die het gevolg zijn van de oorlog. (CGVS, p.12, 13) Dergelijke problemen van socio-economische aard ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op lopen zich niet op tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit geldt tevens voor uw bewering als zouden jullie geen huis meer hebben in Oekraïne om naar terug te keren omdat uw man dit had weggegeven in ruil voor zijn reis naar België (CGVS, p.12).

Wat betreft de door u verklaarde problemen die u zou hebben gekend nadat de zaak waar u werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovksy, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste u van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van u eiste, werden vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van deze problemen ernstig ondermijnen.

Zo werden er verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u twee maal naar de politie ging om klacht in te dienen: een eerste keer nadat u bedreigd was door de burgemeester en een tweede keer na de brandstichting. Enkel de eerste keer zou de politie uw klacht geaccepteerd hebben. (CGVS, p.16, 19-20) In uw schriftelijke verklaring maakte u evenwel slechts melding van één moment waarop u naar de politie stapte (op 10 november 2010), namelijk nadat u bedreigd was maar vóór de brandstichting. Bovendien zou men toen uw klacht niet hebben willen aanvaarden. Geconfronteerd met deze discrepanties bleef u bij de versie zoals u die voor het Commissariaat-generaal uiteen had gezet. (CGVS, p.23) Het louter vasthouden aan één versie van de feiten verklaart evenwel niet de discrepanties.

Voorts verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u de dag volgend op de nachtelijke brand (op 2 december 2010) uit Znamenka vertrok samen met uw man en u niet meer naar de stad terugkeerde. (CGVS, p.18, 22) Anderzijds antwoordde u bevestigend op de vraag of u na de brand nog naar uw advocaat ging, die kantoor hield in Znamenka. (CGVS, p.21) In uw schriftelijke verklaring had u eveneens aangegeven dat u na de brand nog naar uw advocaat ging, namelijk op 5 december. Dit laatste valt evenwel niet te rijmen met uw verklaring als zou u de dag van de brandstichting de stad hebben verlaten en er later niet meer naar teruggekeerd zijn. Hiermee geconfronteerd stelde u dat u enkel telefonisch contact had met hem. (CGVS, p.23) Dit kan echter niet aanvaard worden als verklaring. Immers, in uw schriftelijke verklaring stelde u “Ik ging weer naar de advocaat.” en de betreffende vraag tijdens het gehoor was “Bent u nog bij uw advocaat geweest na de brandstichting?” beiden impliceren duidelijk dat u effectief naar (het kantoor van) uw advocaat ging. Op geen enkel moment gaf u voor de confrontatie met de inconsistentie aan dat u na de brandstichting enkel telefonisch contact had met uw advocaat. Meer nog, in uw schriftelijke verklaring plaatste u uw vertrek naar Novomirgorod op 5 december 2010 en niet op de dag van de brandstichting. De inconsistentie blijft dan ook overeind.

Bovendien bleken uw verklaringen op een belangrijk punt niet te rijmen met enkele van de door u neergelegde documenten. Uit de attesten van uw advocaat blijkt dat er na elke raadpleging (op 15 november en 5 december 2010) een aangifte opgesteld werd met een verzoek tot vervolging van de betrokkenen. In zijn laatste attest, opgesteld op 10 december 2010, stelt hij voorts dat naar aanleiding van de klacht wegens “dwang tot opstellen van valse documenten en uitvoeren van illegale financiële transacties” door de “ordehandhavende organen” de beslissing werd genomen om de vordering tot strafrechtelijke procedure af te wijzen wegens het ontbreken van enig element van een strafbaar feit. De strafzaak naar aanleiding van de brandstichting werd stopgezet wegens de opsporing van de verdachten. Hieruit blijkt bijgevolg dat er wel degelijk officiële beslissingen genomen werden door de politie en/of het gerecht naar aanleiding van de eerste klachten die u zou hebben ingediend in Znamenka, en dat deze werden gecommuniceerd. Gelet op de datum van dit attest kan uw advocaat niet verwezen hebben naar de beslissing van het Parket van Novomirgorod aangezien uw klacht daar dateerde van 15 december (zie schriftelijke verklaring en stuk nr.7). Deze vaststellingen zijn niet te rijmen met uw verklaring als zou u nooit een officieel antwoord hebben gehad op uw klachten, behalve het antwoord van het Parket van Novomirgorod. (CGVS, p.23) Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u persoonlijk geen brief ontvangen had en evenmin opgeroepen was. (CGVS, p.23) Dit kan bezwaarlijk volstaan ter verklaring van de inconsistentie. Immers, gelet op het feit dat u deze attesten zelf hebt neergelegd ter ondersteuning van uw aanvraag, mag verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud ervan, en bijgevolg van de officiële beslissingen van de politie en/of het Parket.

Ten slotte dient nog te worden gewezen op een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van u en uw man. U verklaarde dat de politie ter plaatse is gekomen bij de brand van uw woning. (CGVS, p.18) Uw man verklaarde daarentegen dat de politie niet kwam. Geconfronteerd met uw verklaringen bleef uw man erbij “zo goed als zeker” te zijn dat de politie niet kwam. (T. O. (...) – CGVS, p.21) Het louter vasthouden aan de eigen versie van de feiten heft de tegenstrijdigheid evenwel niet op.

De voormelde inconsistenties en tegenstrijdigheden raken aan de kern van dit deel van uw asielrelaas, met name de klachten die u zou hebben ingediend, de antwoorden van de officiële instanties hierop en de gebeurtenissen kort na de vermeende brandstichting. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnd.

Daarnaast dient nog te worden gewezen op een ernstig gebrek aan interesse in het vervolg van uw vervolgingsproblematiek na uw vertrek uit Oekraïne. Na de politieke omwenteling in Oekraïne en de val van het Yanukovich regime in februari 2014 zijn veel (lokale) bestuurders van de Partij van de Regio's (gedwongen) opgestapt. Dat u ondanks de diepgaande politieke veranderingen in Oekraïne geen enkele poging hebt ondernomen om te informeren of ook de burgemeester van Znamenka, de man van wie uw vermeende problemen uitgingen, nog steeds in functie is, is weinig aannemelijk te noemen indien u werkelijke problemen met hem zou hebben gehad.. U verklaarde dit door te verwijzen naar uw ziekte, waardoor u de eerste twee jaar andere zorgen had. (CGVS, p.20) Er kan begrip opgebracht worden voor de moeilijke situatie waarin u verkeerde omwille van uw ziekte. Echter, dit verklaart niet waarom u na deze moeilijke periode van twee jaar – u bent ondertussen vier jaar in België – evenmin pogingen hebt ondernomen om u te informeren. Ter verklaring hiervoor stelde u dat deze problemen “niet naar boven wilde brengen”. (CGVS, p.20) Dit kan evenwel niet volstaan als verklaring. Indien u werkelijk problemen zou hebben gekend met de burgemeester van Znamenka mag verwacht worden dat u minstens zou proberen om te weten te komen wie de huidige burgemeester is van de stad aangezien zelfs dergelijke algemeen beschikbare informatie u zou kunnen helpen bij het inschatten van de actualiteit van uw vermeende problemen. De vaststelling dat u dit niet heeft gedaan, ondermijnt dan ook in ernstige mate de aannemelijkheid van de door u verklaarde vrees.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde problemen met Igor Kryzhanovksy.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het

risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kirovograd Oblast, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw intern paspoort, huwelijksakte en geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die door mij niet in twijfel getrokken worden. Dit laatste geldt tevens voor uw diploma, dat uw academische carrière aantoonst, en de geboorteakte van uw man, die enkel gegevens over zijn persoon bevat. Uw lidkaart van de partij Batkivshchyna alsook het attest van de lokale afdeling van deze partij staven uw lidmaatschap. Dit wordt door mij niet betwist. Zij bevatten echter geen informatie aangaande de door u verklaarde problemen. De attesten van uw advocaat in Oekraïne d.d. 25/11/2010 en 10/12/2010 maken wel melding van deze vermeende problemen. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben. Zij kunnen een geloofwaardig relaas onderbouwen maar niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig bevonden relaas herstellen. Bovendien kan een advocaat in Oekraïne niet zonder meer als een onpartijdige, objectieve bron beschouwd worden. Het is immers eigen aan de functie van advocaat dat deze de belangen behartigt van degene die hem heeft ingehuurd, in casu u. De brief van het Parket van Novomirgorod verwijst naar een klacht van u betreffende bedreigingen aan uw adres met fysieke afrekening en dwang om valse documenten te ondertekenen. Deze brief vormt an sich onvoldoende bewijs van de vermeende problemen om de geloofwaardigheid ervan te herstellen. Ook hier dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat het Parket geenszins bevestigt dat de door u voorgehouden feiten werkelijk zijn gebeurd. De brief is louter gebaseerd op een klacht van uwentwege, hetgeen geen objectieve bron is, wel in tegendeel. Ten slotte bevat het antwoord van het Parket zeer weinig informatie aangaande de concrete omstandigheden of aanleiding van de bedreigingen zodat uw versie van de feiten niet onderbouwd wordt. De getuigenis, ondertekend door vijf personen, waarin gesteld wordt dat u actief was binnen Batkivshchyna en dat u psychische en fysieke druk onderging, is evenmin voldoende om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De bewijswaarde van een getuigenis, afgelegd door kennissen van u en opgesteld op uw vraag (CGVS, p.24), is immers zeer beperkt. Bovendien is ook deze getuigenis zeer vaag waar het gaat over de vermeende problemen. De Oekraïense medische attesten werden reeds eerder in de beslissing besproken. Het medische attest d.d.24/09/2012, afkomstig van een Belgische huisarts, waarin gesteld wordt dat u een "verminderde geheugenfunctie" heeft ten gevolge van borstkanker is geenszins afdoende om de geloofwaardigheid te herstellen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit dit attest niet blijkt op basis van welke vaststellingen de arts tot deze conclusie is gekomen, noch in welke mate u dan wel geheugenproblemen zou kennen. Bovendien bleek tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u uw asielaanvraag omstandig en met de nodige details uit de doeken kon doen. Het medisch attest d.d.13/05/2014, opgesteld door een Belgische specialist, staft uw huidige medische problemen en de nood aan de juiste behandeling. Deze zaken worden door mij niet betwist. Ze bevatten echter geen elementen dat deze medische problematiek bij een eventuele terugkeer zou leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn van gemengd Russisch-Oekraïense origine, afkomstig uit de stad Znamenka, gelegen in de Kirovograd Oblast, Oekraïne. U woonde er samen met uw echtgenoot O. T. (...) (OV (...)). De laatste drie jaar voor uw vertrek uit Oekraïne werkte u als boekhoudster in een groothandel van auto-onderdelen die eigendom was van burgemeester Kryukov. Op zijn vraag hielp u in de periode van de presidentsverkiezingen van januari 2010 op het campagnehoofdkwartier van Yulia Timoshenko. Bij de lokale verkiezingen van oktober 2010 verloor burgemeester Kryukov en hij werd opgevolgd door Igor Kryzhanovksy. Kort na de verkiezingen werd deze laatste ook eigenaar van de zaak waar u werkte. Niet lang hierna beschuldigde hij u van valsheid in geschrifte bij het maken van de boekhouding en van het stelen van grote sommen geld. Hij eiste dat u een bekentenis in deze zin zou ondertekenen en 300.000 dollar zou terugbetalen. Toen u weigerde, bedreigde hij u. Op 10 november ging u naar de politie om klacht in te dienen omwille van de bedreigingen. De agenten aanvaardden uw klacht maar maakten u tevens duidelijk dat ze niets konden ondernemen tegen de burgemeester en u uw problemen met de burgemeester zelf moest oplossen. Op 15 november stapte u naar een advocaat. Ook hij gaf aan dat er tegen het lokale bestuur niets kon worden ondernomen en u uw probleem zelf zou moeten trachten op te lossen. In de nacht van 2 december werd er brand gesticht in het huis waar u en uw man woonden. Jullie konden ontkomen maar het huis ging verloren. De brandweer arriveerde veel te laat, ondanks het feit dat de kazerne vlakbij het huis lag. Toen u de ochtend nadien een attest aangaande de brand wilde afhalen bij de brandweer, weigerde men er u een te geven. U ging die dag ook een nieuwe klacht indienen bij de politie maar daar kreeg u te horen dat ze reeds op de hoogte waren van uw probleem. Diezelfde dag nog vertrokken u en uw man naar Novomirgorod, waar uw zoon woonde. Nadat het enkele dagen rustig was geweest, werd er op een avond aangebeld. Uw zoon deed open en drie mannen vielen binnen. Ze uitten bedreigingen, sloegen jullie en zeiden dat u zou sterven indien u de documenten niet zou tekenen en het geld niet zou terugbetalen. De dag nadien diende u een klacht in bij het Parket van Novomirgorod. Uw klacht werd er aanvaard maar het Parket besloot dat er geen strafzaak opgestart kon worden omdat de verdachten niet geïdentificeerd konden worden. Eind december 2010 verliet u Oekraïne en reisde naar België, waar u op 29 december 2010 asiel aanvraagde. In België werd bij u een ernstige ziekte vastgesteld. U genas hier van maar ten gevolge van deze ziekte en de behandeling hebt u nu last van een andere, chronische aandoening. Een adequate behandeling voor deze aandoening niet beschikbaar in Oekraïne. Voorts is de socio-economische situatie in Oekraïne op dit moment door het gewapend conflict in het oosten van het land zeer slecht. Uw man verliet Oekraïne op 4 november 2014 omdat hij was opgeroepen door het leger in het kader van de mobilisatie. Hij arriveerde in België op 6 november en vroeg er dezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw intern paspoort, huwelijksakte, diploma, de geboorteaktes van u en uw man, uw lidkaart van de partij Batkivshchyna, een attest van de afdeling van Batkivshchyna van Znamenka, twee verklaringen van uw advocaat in Oekraïne, een brief van het Parket van Novomirgorod d.d.23/12/2010, een getuigenis ondertekend door vijf personen, twee attesten van artsen uit Oekraïne en twee medische attesten van artsen in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en uw antwoorden op de aan u toegestuurde schriftelijke vragenlijst, dewelke ontvangen werden op 25/10/2012, (hierna 'schriftelijke verklaring') blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u problemen zou hebben gekend nadat de zaak waar u werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovksy, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste u van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van u eiste. (CGVS d.d.07/01/2015, p.14-15) Deze problemen zouden volgens u evenwel niet langer actueel zijn. (CGVS, p.13) Bij een eventuele terugkeer naar Oekraïne vreest u heden het gebrek aan gespecialiseerde medische zorg voor de chronische aandoening die u hebt, het conflict dat woedt in het oosten van Oekraïne en de socio-economische omstandigheden (pensioenen en lonen zouden niet uitbetaald worden) die er het gevolg van zijn. (CGVS, p.11)

Wat betreft het gebrek aan medische zorg kan op basis van uw verklaringen niet gesproken worden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Nergens blijkt immers uit dat er in casu sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Gevraagd naar de reden waarom u de nodige medische verzorging niet zou kunnen krijgen, verwees u naar de gevolgen van het militair conflict - een gebrek aan medicatie en bestaansmiddelen -, het feit dat er betaald moet worden voor behandelingen en het feit dat de behandelingen die u nodig hebt nooit beschikbaar zijn geweest in Znamenka en/of in heel Oekraïne. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen algemeen van aard zijn, en het gevolg van het huidige gewapend conflict zijn (in het geval van het gebrek aan medicatie en

bestaansmiddelen) of altijd al hebben bestaan (in het geval van de betalende zorg en beschikbaarheid van de behandelingen die u nodig hebt). (CGVS, p.11-12) Dergelijke problemen die louter van algemene aard zijn, kunnen niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De twee medische attesten afkomstig van artsen in het centraal districtsziekenhuis van Znamenka, wijzigen niets aan deze beoordeling. Het attest d.d.08/09/2014 stelt enkel dat er naar aanleiding van de militaire situatie geen behandeling wordt verstrekt of medicatie wordt verdeeld. Ook dit wijst enkel op algemene problemen bij de verstrekking van medische zorg omwille van het conflict. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat het attest zeer weinig gedetailleerd is en nalaat om aan te geven welke behandelingen en medicatie niet meer verschaft worden, noch waar de beschreven situatie heerst. Dit laatste geldt tevens voor het attest d.d.01/04/2013, waarin gesteld wordt dat er geen apparaat en specialist-masseur voor lymfendeflatie aanwezig zijn, en het attest d.d.14/01/2015 waarin gesteld wordt dat ziekenhuizen sluiten; er een tekort is aan medicijnen en medische middelen; en er geen gespecialiseerde masseurs zijn (T. O. (...) – CGVS, p.6). Ook deze attesten beschrijven bovendien louter een algemene situatie en tonen geenszins aan dat uw leven of fysieke integriteit intentioneel in gevaar zouden worden gebracht.

Daar de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de slechte socio-economische omstandigheden in Oekraïne waar u naar verwees – lonen en pensioenen die niet betaald worden, (eventuele) te lage voordelen voor mensen die geen werk hebben (CGVS, p.11, 13) – dient vooreerst te worden herhaald dat het hier blijkens uw verklaringen algemeen verspreide problemen betreft, die het gevolg zijn van de oorlog. (CGVS, p.12, 13) Dergelijke problemen van socio-economische aard ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op lopen zich niet op tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit geldt tevens voor uw bewering als zouden jullie geen huis meer hebben in Oekraïne om naar terug te keren omdat uw man dit had weggegeven in ruil voor zijn reis naar België (CGVS, p.12).

Wat betreft de door u verklaarde problemen die u zou hebben gekend nadat de zaak waar u werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovksy, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste u van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van u eiste, werden vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van deze problemen ernstig ondermijnen.

Zo werden er verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u twee maal naar de politie ging om klacht in te dienen: een eerste keer nadat u bedreigd was door de burgemeester en een tweede keer na de brandstichting. Enkel de eerste keer zou de politie uw klacht geaccepteerd hebben. (CGVS, p.16, 19-20) In uw schriftelijke verklaring maakte u evenwel slechts melding van één moment waarop u naar de politie stapte (op 10 november 2010), namelijk nadat u bedreigd was maar vóór de brandstichting. Bovendien zou men toen uw klacht niet hebben willen aanvaarden. Geconfronteerd met deze discrepanties bleef u bij de versie zoals u die voor het Commissariaat-generaal uiteen had gezet. (CGVS, p.23) Het louter vasthouden aan één versie van de feiten verklaart evenwel niet de discrepanties.

Voorts verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u de dag volgend op de nachtelijke brand (op 2 december 2010) uit Znamenka vertrok samen met uw man en u niet meer naar de stad terugkeerde. (CGVS, p.18, 22) Anderzijds antwoordde u bevestigend op de vraag of u na de brand nog naar uw advocaat ging, die kantoor hield in Znamenka. (CGVS, p.21) In uw schriftelijke verklaring had u eveneens aangegeven dat u na de brand nog naar uw advocaat ging, namelijk op 5 december. Dit laatste valt evenwel niet te rijmen met uw verklaring als zou u de dag van de brandstichting de stad hebben verlaten en er later niet meer naar teruggekeerd zijn. Hiermee geconfronteerd stelde u dat u enkel telefonisch contact had met hem. (CGVS, p.23) Dit kan echter niet aanvaard worden als verklaring. Immers, in uw schriftelijke verklaring stelde u “Ik ging weer naar de advocaat.” en de betreffende vraag tijdens het gehoor was “Bent u nog bij uw advocaat geweest na de brandstichting?” beiden impliceren duidelijk dat u effectief naar (het kantoor van) uw advocaat ging. Op geen enkel moment gaf u voor de confrontatie met de inconsistentie aan dat u na de brandstichting enkel telefonisch contact had met uw advocaat. Meer nog, in uw schriftelijke verklaring plaatste u uw vertrek naar Novomirgorod op 5 december 2010 en niet op de dag van de brandstichting. De inconsistentie blijft dan ook overeind.

Bovendien bleken uw verklaringen op een belangrijk punt niet te rijmen met enkele van de door u neergelegde documenten. Uit de attesten van uw advocaat blijkt dat er na elke raadpleging (op 15 november en 5 december 2010) een aangifte opgesteld werd met een verzoek tot vervolging van de betrokkenen. In zijn laatste attest, opgesteld op 10 december 2010, stelt hij voorts dat naar aanleiding van de klacht wegens "dwang tot opstellen van valse documenten en uitvoeren van illegale financiële transacties" door de "ordehandhavende organen" de beslissing werd genomen om de vordering tot strafrechtelijke procedure af te wijzen wegens het ontbreken van enig element van een strafbaar feit. De strafzaak naar aanleiding van de brandstichting werd stopgezet wegens de opsporing van de verdachten. Hieruit blijkt bijgevolg dat er wel degelijk officiële beslissingen genomen werden door de politie en/of het gerecht naar aanleiding van de eerste klachten die u zou hebben ingediend in Znamenka, en dat deze werden gecommuniceerd. Gelet op de datum van dit attest kan uw advocaat niet verwezen hebben naar de beslissing van het Parket van Novomirgorod aangezien uw klacht daar dateerde van 15 december (zie schriftelijke verklaring en stuk nr.7). Deze vaststellingen zijn niet te rijmen met uw verklaring als zou u nooit een officieel antwoord hebben gehad op uw klachten, behalve het antwoord van het Parket van Novomirgorod. (CGVS, p.23) Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u persoonlijk geen brief ontvangen had en evenmin opgeroepen was. (CGVS, p.23) Dit kan bezwaarlijk volstaan ter verklaring van de inconsistentie. Immers, gelet op het feit dat u deze attesten zelf hebt neergelegd ter ondersteuning van uw aanvraag, mag verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud ervan, en bijgevolg van de officiële beslissingen van de politie en/of het Parket.

Ten slotte dient nog te worden gewezen op een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van u en uw man. U verklaarde dat de politie ter plaatse is gekomen bij de brand van uw woning. (CGVS, p.18) Uw man verklaarde daarentegen dat de politie niet kwam. Geconfronteerd met uw verklaringen bleef uw man erbij "zo goed als zeker" te zijn dat de politie niet kwam. (T. O. (...) – CGVS, p.21) Het louter vasthouden aan de eigen versie van de feiten heft de tegenstrijdigheid evenwel niet op.

De voormelde inconsistenties en tegenstrijdigheden raken aan de kern van dit deel van uw asielrelaas, met name de klachten die u zou hebben ingediend, de antwoorden van de officiële instanties hierop en de gebeurtenissen kort na de vermeende brandstichting. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnd.

Daarnaast dient nog te worden gewezen op een ernstig gebrek aan interesse in het vervolg van uw vervolgingsproblematiek na uw vertrek uit Oekraïne. Na de politieke omwenteling in Oekraïne en de val van het Yanukovich regime in februari 2014 zijn veel (lokale) bestuurders van de Partij van de Regio's (gedwongen) opgestapt. Dat u ondanks de diepgaande politieke veranderingen in Oekraïne geen enkele poging hebt ondernomen om te informeren of ook de burgemeester van Znamenka, de man van wie uw vermeende problemen uitgingen, nog steeds in functie is, is weinig aannemelijk te noemen indien u werkelijke problemen met hem zou hebben gehad.. U verklaarde dit door te verwijzen naar uw ziekte, waardoor u de eerste twee jaar andere zorgen had. (CGVS, p.20) Er kan begrip opgebracht worden voor de moeilijke situatie waarin u verkeerde omwille van uw ziekte. Echter, dit verklaart niet waarom u na deze moeilijke periode van twee jaar – u bent ondertussen vier jaar in België – evenmin pogingen hebt ondernomen om u te informeren. Ter verklaring hiervoor stelde u dat deze problemen "niet naar boven wilde brengen". (CGVS, p.20) Dit kan evenwel niet volstaan als verklaring. Indien u werkelijk problemen zou hebben gekend met de burgemeester van Znamenka mag verwacht worden dat u minstens zou proberen om te weten te komen wie de huidige burgemeester is van de stad aangezien zelfs dergelijke algemeen beschikbare informatie u zou kunnen helpen bij het inschatten van de actualiteit van uw vermeende problemen. De vaststelling dat u dit niet heeft gedaan, ondermijnt dan ook in ernstige mate de aannemelijkheid van de door u verklaarde vrees.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde problemen met Igor Kryzhanovksy.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het

risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kirovograd Oblast, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw intern paspoort, huwelijksakte en geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die door mij niet in twijfel getrokken worden. Dit laatste geldt tevens voor uw diploma, dat uw academische carrière aantoon, en de geboorteakte van uw man, die enkel gegevens over zijn persoon bevat. Uw lidkaart van de partij Batkivshchyna alsook het attest van de lokale afdeling van deze partij staven uw lidmaatschap. Dit wordt door mij niet betwist. Zij bevatten echter geen informatie aangaande de door u verklaarde problemen. De attesten van uw advocaat in Oekraïne d.d. 25/11/2010 en 10/12/2010 maken wel melding van deze vermeende problemen. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben. Zij kunnen een geloofwaardig relaas onderbouwen maar niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig bevonden relaas herstellen. Bovendien kan een advocaat in Oekraïne niet zonder meer als een onpartijdige, objectieve bron beschouwd worden. Het is immers eigen aan de functie van advocaat dat deze de belangen behartigt van degene die hem heeft ingehuurd, in casu u. De brief van het Parket van Novomirgorod verwijst naar een klacht van u betreffende bedreigingen aan uw adres met fysieke afrekening en dwang om valse documenten te ondertekenen. Deze brief vormt an sich onvoldoende bewijs van de vermeende problemen om de geloofwaardigheid ervan te herstellen. Ook hier dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat het Parket geenszins bevestigt dat de door u voorgehouden feiten werkelijk zijn gebeurd. De brief is louter gebaseerd op een klacht van uwentwege, hetgeen geen objectieve bron is, wel in tegendeel. Ten slotte bevat het antwoord van het Parket zeer weinig informatie aangaande de concrete omstandigheden of aanleiding van de bedreigingen zodat uw versie van de feiten niet onderbouwd wordt. De getuigenis, ondertekend door vijf personen, waarin gesteld wordt dat u actief was binnen Batkivshchyna en dat u psychische en fysieke druk onderging, is evenmin voldoende om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De bewijswaarde van een getuigenis, afgelegd door kennissen van u en opgesteld op uw vraag (CGVS, p.24), is immers zeer beperkt. Bovendien is ook deze getuigenis zeer vaag waar het gaat over de vermeende problemen. De Oekraïense medische attesten werden reeds eerder in de beslissing besproken. Het medische attest d.d.24/09/2012, afkomstig van een Belgische huisarts, waarin gesteld wordt dat u een "verminderde geheugenfunctie" heeft ten gevolge van borstkanker is geenszins afdoende om de geloofwaardigheid te herstellen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit dit attest niet blijkt op basis van welke vaststellingen de arts tot deze conclusie is gekomen, noch in welke mate u dan wel geheugenproblemen zou kennen. Bovendien bleek tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u uw asielaanvraag omstandig en met de nodige details uit de doeken kon doen. Het medisch attest d.d.13/05/2014, opgesteld door een Belgische specialist, staft uw huidige medische problemen en de nood aan de juiste behandeling. Deze zaken worden door mij niet betwist. Ze bevatten echter geen elementen dat deze medische problematiek bij een eventuele terugkeer zou leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw man, die zich voor zijn asielaanvraag op andere motieven beroept, door mij eveneens een weigeringsbeslissing genomen werd. Deze beslissing luidt als volgt :

"Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u Oekraïne hebt verlaten nadat u opgeroepen werd door het militair commissariaat om u, in het kader van de mobilisatie naar aanleiding van het gewapend conflict in Oost-Oekraïne, aan te melden voor een medische keuring voorafgaand

aan de effectieve inlijving. U weigerde hierop in te gaan omdat u niet wilt deelnemen aan dit conflict. (CGVS d.d.22/01/2015, p.10-11) Daarnaast vreest u om gedood te worden bij gevechtshandelingen. (CGVS, p.15, 18)

Wat betreft uw vrees om als reservist te worden gemobiliseerd, dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Als reden voor uw weigering om ingezet te worden als reservist in het huidige conflict in Oost-Oekraïne gaf u twee redenen op, met name dat u niet gedood wilt worden en dat u niet wil doden. (CGVS, p. 15)

Wat betreft het feit dat u geen andere mensen wilt doden, stelde u, gevraagd naar de achterliggende motieven hiervoor, dat u "nog geen vlieg kwaad gedaan hebt", dat u zich niet kan inbeelden dat u iemand zou moeten doden, dat u niemand zou kunnen doden en dat uw vader veel over de Tweede Wereldoorlog heeft verteld toen u klein was. (CGVS, p.15) Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren.

Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw antwoord toen u een eerste maal gevraagd werd waarom u niet wilde gaan vechten in Oost-Oekraïne. Aanvankelijk luidde uw antwoord enkel dat u "dat niet kan". Gevraagd waarom u niet kon gaan vechten, stelde u dan weer dat u dat nooit had geleerd en dat u "er niet zo veel zin in hebt". Pas nadat u geconfronteerd was met het feit dat u uw legerdienst had gedaan, dewelke (onder andere) als doel heeft om burgers een basisopleiding te geven in gevechtstechnieken opdat zij later als reservist zouden kunnen worden ingezet indien nodig, stelde u dat u geen mensen wilde doden. (CGVS, p.13) Het feit dat u bij uw aanvankelijke antwoord niet eens in algemene termen verwees naar het feit dat u niemand wilt doden, doet reeds ernstige vraagtekens rijzen bij de oprechtheid van uw verklaarde gewetensproblemen.

Voorts antwoordde u op de vraag naar de dieperliggende grondslag voor uw overtuiging dat u geen mensen zou kunnen doden (in gevechtssituaties), dat u over deze materie nooit echt diep hebt nagedacht. U verwees wel naar de verhalen die uw vader u vertelde over de oorlog toen u nog kind was en stelde dat u sindsdien deze overtuiging aangaande het doden van mensen had gehad. (CGVS, p.19) Het feit dat u nooit diep hebt nagedacht over deze materie getuigt bezwaarlijk van oprechte, diepgewortelde gewetensbezwaren. Van een persoon die werkelijk dergelijke gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld, kan immers verwacht worden dat hij een dieper ontwikkelde visie zou hebben hierop, die tot stand gekomen is door ernstige reflectie. Tevens verklaarde u over uw militaire dienstplicht – die u vervulde bij een tankeenheid – niet enkel dat iedereen verplicht was om deze te doen maar ook dat u dit wilde. (CGVS, p.18) Het feit dat u uw legerdienst wilde doen valt bezwaarlijk te rijmen met uw verklaring als zou uw verzet tegen het doden van mensen ontstaan zijn in uw kindertijd en ingegeven zijn door de verhalen van uw vader. Deze welwillende houding tegenover de legerdienst, tijdens dewelke men gevechtstechnieken leert die bedoeld zijn om vijanden uit te schakelen, staat in schril contrast met uw verklaring als zou u reeds op jonge leeftijd overtuigd zijn geraakt van het feit dat u geen mensen kon of wilde doden (in oorlogssituaties). Deze vaststelling ondermijnt verder de oprechte en diepgewortelde aard van de door u verklaarde gewetensproblemen. Deze vaststelling wordt bovendien verder onderbouwd door uw antwoord op de vraag wat u vond van het feit dat u bij een tankeenheid, met andere woorden een gevechtseenheid, diende. Hoewel u verklaarde dat u geen keuze

had, voegde u er aan toe dat het u goed uitkwam omdat u voor uw legerdienst geen werk had gehad en u zo de gelegenheid kreeg om iets te leren. (CGVS, p.19) Ook deze houding valt bezwaarlijk te rijmen met een morele overtuiging die u al van jongs af aan zou hebben gehad en die het doden van mensen, zelfs in oorlogssituaties, niet toelaat.

Bijgevolg kan er niet besloten worden dat de door u gegeven redenen om geen gevolg te geven aan een eventuele oproeping door het leger in het kader van een mobilisatie oprecht zijn en dermate diepgeworteld dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard zijn dat ze een onoverkomelijk obstakel vormen om gevolg te geven aan een eventuele oproeping. Er kan in deze dan ook geen gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.

Wat betreft uw vrees om zelf gedood te worden dient opgemerkt dat dit een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of reservist en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees om in geval van dienstweigering in de gevangenis omwille van uw Armeense origine slechter behandeld te worden en aangevallen te worden, dient opgemerkt dat deze vrees hypothetisch is en op weinig of geen concrete elementen is gestoeld. Zo weet u niet of u effectief in de gevangenis zou terecht komen in geval u uw mobilisatie negeert, en evenmin heeft u zich hierover geïnformeerd (CGVS, p.17). Wat betreft de concrete vrees van discriminatie en fysiek geweld omwille van uw origine, blijkt dat u zich baseert op verhalen van kennissen die op hun beurt ook slechts verhalen hebben gehoord. U heeft hierover niet verder gevraagd (CGVS,p.16-17). Dergelijke vage aanwijzingen en vermoedens zijn echter onvoldoende om een gegronde vrees in uw hoofde aangaande de concrete gevangenisomstandigheden vast te stellen.

U beweerde voorts nog dat u geen woning meer hebt in Oekraïne. (CGVS, p.23) Hier dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote stelde dat u deze woning in ruil hebt gegeven voor uw reis naar België. (T. I. (...) – CGVS, p.12) Dit is een probleem van louter socio-economische aard zijn hetgeen niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en loopt op zich niet op tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kirovograd Oblast, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, vermogen niet om de bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw intern paspoort, geboorteakte, rijbewijs en huwelijksakte bevatten louter gegevens betreffende uw identiteit die door mij niet in twijfel getrokken worden. Dit geldt tevens voor uw militair boekje, dat verder ook aantoont dat u uw militaire dienstplicht hebt gedaan. De getuigschriften van uw middelbare opleiding tonen enkel uw scholing aan. De convocaties van het militair commissariaat wijzen erop dat u in de kader van de mobilisatie werd opgeroepen door het leger. Dit wordt door mij niet betwist. Deze documenten volstaan evenwel niet om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het internetartikel van 'De Volkskrant' d.d.19/01/2015 handelt over de strijd om de luchthaven van Donetsk en confrontaties tussen regeringstroepen en rebellen elders in Oost-Oekraïne. Het bevat echter geen elementen die een ander licht werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in uw streek van herkomst of van de door u verklaarde vrees voor om gemobiliseerd te worden. Het medisch attest d.d.14/01/2015 staat op naam van uw vrouw en werd tevens door haar neergelegd in het kader van haar eigenvasielprocedure. Het bevat geen informatie aangaande uw persoonlijke asielrelaas."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. In verband met de motivering van verwerende partij aangaande de asielmotieven van eerste verzoekende partij, doen verzoekende partijen volgende opmerkingen in hun verzoekschrift.

Verzoekende partijen stellen dat rekening gehouden dient te worden met de burgeroorlog die woedt in Oekraïne, tussen enerzijds nationalistische Oekraïners en hun bondgenoten en anderzijds de Russischtalige bevolking en hun bondgenoten. Verzoekende partijen wijzen erop dat eerste verzoekende partij een etnische Armeniër is, die cultureel eerder aanleunt bij de Russischtalige Oekraïners, maar evenwel gevestigd is in het deel van Oekraïne dat bestuurd wordt door de nationalisten. Gelet op haar origine, verschilt het risico dat zij loopt in Oekraïne bij dienstweigering wel degelijk van het risico dat etnische Oekraïners zouden lopen. Zij komt dan ook in aanmerking voor internationale bescherming. Als Russischtalige riskeert eerste verzoekende partij bij dienstweigering een hogere straf dan die zou worden opgelegd aan "een doorsnee Oekraïner". Daarnaast wijzen verzoekende partijen er nog op dat op 10 februari 2015 in Oekraïne een wet werd gestemd waarbij het soldaten wordt toegelaten om te schieten op deserteurs, teneinde de massale desertie tegen te gaan. Verzoekende partijen voegen desbetreffend als bijlage bij hun verzoekschrift een aantal internetartikelen toe (bijlagen 3-5). Met deze wetswijziging werd door verwerende partij op generlei wijze rekening gehouden. Ten slotte onderstrepen verzoekende partijen nog dat eerste verzoekende partij terecht niet wenst te gaan vechten tegen mensen waarmee zij zich verwant voelt.

2.2.4.2. Waar verzoekende partijen opmerken dat op 10 februari 2015 in Oekraïne een wet werd gestemd waarbij het soldaten wordt toegelaten om te schieten op deserteurs, teneinde de massale desertie tegen te gaan en desbetreffend een aantal internetartikelen als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlagen 3-5), wijst de Raad er evenwel op dat, zoals ook door verwerende partij in de bestreden beslissingen wordt gesteld, het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Door eerste verzoekende partij worden echter geen overtuigende elementen aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bewering van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij omwille van haar Armeense origine een hogere straf opgelegd zou krijgen bij dienstweigering, een blote bewering betreft die verzoekende partijen op generlei wijze met objectieve informatie onderbouwen. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat eerste verzoekende partij terecht niet wenst te gaan vechten tegen mensen waarmee zij zich verwant voelt,

wijst de Raad verzoekende partijen er evenwel op dat door verwerende partij terecht werd vastgesteld dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij geenszins een diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/of gebruik van geweld in haar hoofde kan worden vastgesteld: *“Vooreerst dient te worden gewezen op uw antwoord toen u een eerste maal gevraagd werd waarom u niet wilde gaan vechten in Oost-Oekraïne. Aanvankelijk luidde uw antwoord enkel dat u “dat niet kan”. Gevraagd waarom u niet kon gaan vechten, stelde u dan weer dat u dat nooit had geleerd en dat u “er niet zo veel zin in hebt”. Pas nadat u geconfronteerd was met het feit dat u uw legerdienst had gedaan, dewelke (onder andere) als doel heeft om burgers een basisopleiding te geven in gevechtstechnieken opdat zij later als reservist zouden kunnen worden ingezet indien nodig, stelde u dat u geen mensen wilde doden. (CGVS, p.13) Het feit dat u bij uw aanvankelijke antwoord niet eens in algemene termen verwees naar het feit dat u niemand wilt doden, doet reeds ernstige vraagtekens rijzen bij de oprechtheid van uw verklaarde gewetensproblemen.*

Voorts antwoordde u op de vraag naar de dieperliggende grondslag voor uw overtuiging dat u geen mensen zou kunnen doden (in gevechtssituaties), dat u over deze materie nooit echt diep hebt nagedacht. U verwees wel naar de verhalen die uw vader u vertelde over de oorlog toen u nog kind was en stelde dat u sindsdien deze overtuiging aangaande het doden van mensen had gehad. (CGVS, p.19) Het feit dat u nooit diep hebt nagedacht over deze materie getuigt bezwaarlijk van oprechte, diepgewortelde gewetensbezwaren. Van een persoon die werkelijk dergelijke gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld, kan immers verwacht worden dat hij een dieper ontwikkelde visie zou hebben hierop, die tot stand gekomen is door ernstige reflectie. Tevens verklaarde u over uw militaire dienstplicht – die u vervulde bij een tankeenheid – niet enkel dat iedereen verplicht was om deze te doen maar ook dat u dit wilde. (CGVS, p.18) Het feit dat u uw legerdienst wilde doen valt bezwaarlijk te rijmen met uw verklaring als zou uw verzet tegen het doden van mensen ontstaan zijn in uw kindertijd en ingegeven zijn door de verhalen van uw vader. Deze welwillende houding tegenover de legerdienst, tijdens dewelke men gevechtstechnieken leert die bedoeld zijn om vijanden uit te schakelen, staat in schril contrast met uw verklaring als zou u reeds op jonge leeftijd overtuigd zijn geraakt van het feit dat u geen mensen kon of wilde doden (in oorlogssituaties). Deze vaststelling ondermijnt verder de oprechte en diepgewortelde aard van de door u verklaarde gewetensproblemen. Deze vaststelling wordt bovendien verder onderbouwd door uw antwoord op de vraag wat u vond van het feit dat u bij een tankeenheid, met andere woorden een gevechtseenheid, diende. Hoewel u verklaarde dat u geen keuze had, voegde u er aan toe dat het u goed uitkwam omdat u voor uw legerdienst geen werk had gehad en u zo de gelegenheid kreeg om iets te leren. (CGVS, p.19) Ook deze houding valt bezwaarlijk te rijmen met een morele overtuiging die u al van jongs af aan zou hebben gehad en die het doden van mensen, zelfs in oorlogssituaties, niet toelaat.” De loutere opmerking van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij terecht niet wenst te gaan vechten tegen mensen waarmee zij zich verwant voelt, volstaat allesbehalve om voormelde uitgebreide motivering van verwerende partij, waaruit blijkt dat in hoofde van eerste verzoekende partij geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/of gebruik van geweld bestaan, in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. Aangaande de motivering van verwerende partij betreffende de asielmotieven van tweede verzoekende partij, voeren verzoekende partijen volgende argumenten aan in hun verzoekschrift.

Vooreerst ontkennen verzoekende partijen ten stelligste dat tweede verzoekende partij beweerd zou hebben dat haar problemen met Igor Kryzhanovksy op heden niet meer actueel zouden zijn. Immers heeft tweede verzoekende partij er de nadruk op gelegd dat Igor Kryzhanovksy nog steeds burgemeester is van Znamenka. Volgens verzoekende partijen kan niet ontkend worden dat tweede verzoekende partij effectief wordt vervolgd in Oekraïne en dat hun huis in brand werd gestoken, hetgeen erop wijst dat er ernstige problemen zijn.

Met betrekking tot de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden verwijzen verzoekende partijen naar de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij en naar het feit dat de gebeurtenissen dateren van meer dan vijf jaar geleden.

Daarnaast verwijzen verzoekende partijen nog naar de medische stukken die tweede verzoekende partij heeft neergelegd tijdens haar asielprocedure en waaruit blijkt dat in Oekraïne nog uitsluitend dringende zorgen worden verstrekt in de hospitalen, dat de dienst Oncologie gesloten is en dat er actueel geen medicatie voorhanden is. Uit de Belgische medische attesten blijkt de noodzaak voor een juiste behandeling en de door tweede verzoekende partij aangebrachte stukken uit Oekraïne bevestigen dat deze behandeling actueel niet mogelijk is in Oekraïne. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissingen staat, kunnen precaire levensomstandigheden of humanitaire crisissen die het gevolg zijn van willekeurig geweld veroorzaakt door actoren in een gewapend conflict als ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn worden aangemerkt. Verzoekende partijen verwijzen desbetreffend naar een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Ten slotte betogen verzoekende partijen nog dat *“indien zou geoordeeld worden dat de medische en sociaal-economische elementen, die de verzoekende partij heeft ingeroepen, geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag, dan kunnen zij wel degelijk worden opgeworpen ten einde de status van subsidiair beschermde te verkrijgen”*.

2.2.5.2. Wat betreft de door tweede verzoekende partij voorgehouden problemen in haar land van herkomst nadat de zaak waar zij werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovsky, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste haar van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van haar eiste, stelt de Raad ten eerste vast dat tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 januari 2015 wel degelijk uitdrukkelijk aangaf dat deze problemen niet langer actueel zijn (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 07/01/2015, p. 13). Waar verzoekende partijen stellen dat tweede verzoekende partij er steeds de nadruk heeft op gelegd dat Igor Kryzhanovsky nog steeds burgemeester is van Znamenka, wijst de Raad er echter op dat tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nog stelde nooit enige poging te hebben ondernomen om te weten te komen of deze man nog steeds in functie is (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 07/01/2015, p. 20), waardoor deze bewering dan ook weinig overtuigend overkomt. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat tweede verzoekende partij deze problemen geenszins aannemelijk heeft gemaakt, gelet op de verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen haar opeenvolgende verklaringen, tussen haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten en tussen haar verklaringen en die van haar man en gelet op een ernstig gebrek aan interesse in hoofde van tweede verzoekende partij in het vervolg van haar vervolgingsproblematiek na haar vertrek uit Oekraïne gezien zij ondanks de diepgaande politieke veranderingen in Oekraïne geen enkele poging heeft ondernomen om te informeren of ook de burgemeester van Znamenka, de man van wie haar vermeende problemen uitgingen, nog steeds in functie is. Daar waar verzoekende partijen in verband met de vastgestelde tegenstrijdigheden verwijzen naar de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij, stelt de Raad evenwel vast dat door verzoekende partijen geen medisch attest wordt bijgebracht waaruit blijkt dat het cognitief geheugen van tweede verzoekende partij dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Aangaande het door tweede verzoekende partij neergelegde Belgisch medisch attest d.d. 24 september 2012 waarin gesteld wordt dat tweede verzoekende partij een *“verminderde geheugenfunctie”* heeft, wordt door verwerende partij immers terecht het volgende opgemerkt: *“Het medische attest d.d.24/09/2012, afkomstig van een Belgische huisarts, waarin gesteld wordt dat u een “verminderde geheugenfunctie” heeft ten gevolge van borstkanker is geenszins afdoende om de geloofwaardigheid te herstellen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit dit attest niet blijkt op basis van welke vaststellingen de arts tot deze conclusie is gekomen, noch in welke mate u dan wel geheugenproblemen zou kennen. Bovendien bleek tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u uw asielaansluiting omstandig en met de nodige details uit de doeken kon doen.”* Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen teneinde de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in de verklaringen van tweede verzoekende partij te verklaren, wijst de Raad verzoekende partijen er evenwel op dat het feit dat de gebeurtenissen niet recent zijn, tweede verzoekende partij er niet van kan weerhouden correcte verklaringen af te leggen met betrekking tot die elementen die de kern uitmaken van haar asielaansluiting – meer in het bijzonder de problemen die tweede verzoekende partij zou hebben gekend nadat de zaak waar zij werkte eigendom werd van Igor Kryzhanovsky, sinds november 2010 burgemeester van Znamenka, en deze laatste haar van valsheid in geschrifte beschuldigde en een grote som geld van haar eiste en ten gevolge waarvan tweede verzoekende partij haar land van herkomst heeft verlaten – en waarvan kan worden aangenomen dat ze in het geheugen van tweede verzoekende partij staan gegrift. Het loutere tijdsverloop sinds de gebeurtenissen kan dan ook geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties verklaren.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar de medische problemen van tweede verzoekende partij en benadrukken dat zij actueel in Oekraïne niet behandeld kan worden, is de Raad evenwel van oordeel dat verwerende partij terecht heeft besloten dat de medische problemen van tweede verzoekende partij geen verband houden met vluchtelingenrechtelijke criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 of met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De door tweede verzoekende partij aangehaalde problemen zijn louter van algemene aard en nergens blijkt uit dat er *in casu* sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit. De Raad wijst voorts op de inhoud van artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende*

gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”. Aan tweede verzoekende partij kan derhalve onmogelijk de subsidiaire beschermingsstatus op basis van haar medische problematiek worden toegekend daar zij inzake deze medische problemen een beroep kan doen op artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden, dient zij hiertoe dan ook de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet te volgen.

Ten slotte stelt de Raad nog vast dat verwerende partij omtrent de slechte socio-economische omstandigheden in Oekraïne waarnaar tweede verzoekende partij verwees, het volgende heeft gemotiveerd: *“Wat betreft de slechte socio-economische omstandigheden in Oekraïne waar u naar verwees – lonen en pensioenen die niet betaald worden, (eventuele) te lage voordelen voor mensen die geen werk hebben (CGVS, p.11, 13) – dient vooreerst te worden herhaald dat het hier blijkens uw verklaringen algemeen verspreide problemen betreft, die het gevolg zijn van de oorlog. (CGVS, p.12, 13) Dergelijke problemen van socio-economische aard ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op lopen zich niet op tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit geldt tevens voor uw bewering als zouden jullie geen huis meer hebben in Oekraïne om naar terug te keren omdat uw man dit had weggegeven in ruil voor zijn reis naar België (CGVS, p.12).”.* Verzoekende partijen komen desbetreffend niet verder dan het tegenspreken van voormelde conclusie van de commissaris-generaal, door te stellen dat deze elementen wel degelijk kunnen worden ingeroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen.

2.2.6. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kirovograd Oblast, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier man, stukken 8 en 9; administratief dossier vrouw, stukken 25 en 26) en dat eerste en tweede verzoekende partij tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal van respectievelijk 22 januari 2015 en 7 januari 2015 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-

generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT